

CHUYỆN BA NGƯỜI

Nhạc: Quốc Dũng

Thơ: Xuân Kỳ

Rumba

Introduction

Một người đi với một người, một người đi với nụ cười hát

hiu. Hai người vui biết bao nhiêu, một người lặng lẽ buồn hiu đưng

nhìn. Giữa đường cơn gió lạnh, thỉnh nghe nghiêng nghiêng nặng lòng mình nao

nao. Ba người chẳng biết làm sao, khi không có

C E7 Am

kẻ thật lâu đứng buồn. Bởi lòng đã trót nặng thương. Thôi ta đừng

E Dm⁶ Gm A⁷

lại nhường đường em qua. Người đi vui với một người, biết chẳng một

Dm E7 Am A⁷ Dm

người đang cười mà đau. Dù sao cũng mỗi duyên đầu. Dù sao em

Em B⁷ E Am E A⁷

cũng qua cầu là xong. Bây giờ chẳng biết làm sao, lẽ nào gặp

Dm E7 Am A^b G C F

lại lẽ nào làm ngơ. Nhà em một bức tường thưa. Chiều nay nhớ

D⁷ G C^{#dim} Dm G

quá thân thờ bước qua. Để nghe được tiếng em cười, để nghe tôi

C

rót một hơi thở buồn.